

BIND-t

*“Ook de ander
heeft recht op zijn filter:
wat je ziet ben je zelf”*

“Eerst begrijpen, dan begrepen worden”

BIND-t

*“Wie op niemand vertrouwt
weet dat hij zelf
niet te vertrouwen is.
De Persoonlijke Vertrouwens Relatie”*

Vertrouwen

Uit de Coachingskalender

Wanneer mensen met vertrouwen benaderd worden, zijn zij eerder bereid hun kwetsbare kanten te laten zien. Vertrouwen werkt twee kanten op. Om elkaar ruimte te geven, moet je elkaar vertrouwen. Of anders gezegd: door elkaar te vertrouwen geef je elkaar ruimte en die ruimte versterkt weer het vertrouwen.

Vertrouwen moet je winnen; het groeit door ervaringen.

Vertrouwen kan vergroot worden door:

- Goede afspraken en kaders: hoe gaan we met elkaar om, wat doen wel, wat doen we niet?
- Heldere afspraken over wat er bereikt moet worden
- Afspraken over het waarborgen van kwaliteit
- Na te komen wat je hebt afgesproken
- Niet nakomen tijdig te melden met goede reden

Minder expliciete manieren om vertrouwen op te bouwen zijn:

- Wees open
- Wees redelijk
- Uit je gevoelens
- Vertel de waarheid
- Wees consistent
- Maak je beloften waar
- Bewaar vertrouwelijkheden
- Geef blijk van competentie
- Wees geloofwaardig; ofwel zorg ervoor dat anderen je zien als eerlijk, competent en inspirerend

Wat is jouw bijdrage aan het creëren van vertrouwen?

***“De beste manier om erachter te komen
of je iemand kunt vertrouwen,
is die persoon vertrouwen geven.”***

Vertrouwen = een werkwoord: aan de slag!

BIND-t

Het gedrag dat je ziet, heb je zelf veroorzaakt!

Uit de coachingskalender

“Als je doet wat je deed, krijg je wat je kreeg”

“Wij vinden het zo belangrijk dat onze medewerkers eigen initiatieven nemen. Wij hebben zelfstandigheid en verantwoordelijkheid hoog in het vaandel staan. Bij onze nieuwe medewerkers gaat dat heel goed, maar een deel van de oude garde blijft afwachtend, haast wantrouwend. Hoe kunnen we hen activeren?”

Een prachtige vraag uit een grote organisatie, die ook relevant is bij elke transitie. Hoe krijg je mensen zover dat ze initiatief nemen en verantwoordelijkheid nemen.

Het helpt als je begrijpt dat die afwachtende, wantrouwende mensen in hun leven zijn geconfronteerd met een aantal fenomenen die elke vorm van daadkracht om zeep hebben geholpen:

1. Ze hebben nooit mogen beslissen, alleen mogen uitvoeren wat van hen verlangd werd.
2. Als ze iets fout deden, werden ze op het matje geroepen en kregen ze kritiek. Als ze iets goed deden, werden ze genegeerd.
3. Successen werden niet gevierd. Het was immers normaal dat ze prestaties leverden, daar worden ze bovendien voor betaald.
4. Ze hoorden nooit tot de vertrouwelingen die de aantrekkelijkste taken toebedeeld kregen en aanzien hadden. Ze hoorden het nieuws als laatsten en konden nooit profiteren van voordelen.
5. En als ze dan toch hun stoute schoenen aantrokken en met een voorstel kwamen, werden ze publiekelijk voor schut gezet.

Deze mensen zijn voortdurend afgestraft als ze hun nek buiten de tralies van de kooi staken. De enige manier om ze weer hun flamboyante zelf te laten worden, is elk vertoon van gewenst gedrag, hoe klein ook, te prijzen en te belonen. Daarmee bouwen ze weer vertrouwen in eigen kunnen op.

***“Vertrouwen is een werkwoord:
wat je aandacht geeft groeit!”***

